

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/86/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7616211400
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7616211400.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudcov JUDr. Andreja Šalatu a JUDr. Adriany Murínovej, vo veci žalobcu C. D., R.. XX.X.XXXX, I. R. C., F. J. XXX/X, zast. JUDr. Jánom Burocim, advokátom, Spišská Nová Ves, Za Šestnástkou 17, proti žalovanej Poštová banka, a. s., Bratislava, Dvořákovo nábřeží 4, zast. AK Antol, s. r. o., Pezinok, Kupeckého 2542/72, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalovanej proti rozsudku 7Csp/22/2016-148 z 26.10.2017 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobcovi priznáva právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1.Súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozsudkom rozhodol, že I. žalovaný je povinný do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku zaplatiť žalobcovi sumu 1 481,48 eur s 5,00 % úrokom z omeškania ročne od 9.9. 2016 do zaplatenia, II. v prevyšujúcej časti žalobu zamietá, III. žalovaný je povinný do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku zaplatiť štátu na účet tunajšieho okresného súdu náhradu súdneho poplatku z návrhu vo výške 89,- eur a IV. žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2.V odôvodnení rozsudku o.i. uviedol, čoho sa žalobca žalobou, podanou uňho 27.7.2016 domáhal a ako ju skutkovo a právne odôvodnil, čo uviedol žalovaný v písomnom a ústnom vyjadrení k žalobe, aké dokazovanie vo veci vykonal a ustálil skutkový a právny záver. Osobitne vyzdvihol, že žalovaná s poukazom na konanie vedené na Európskom súdnom dvore vo veci Home Credit Slovakia, a. s. c/a Klára Biróová sp. zn. C-42/15 navrhovala, aby súd konanie prerušil do skončenia vyriešenia predmetnej prejudicijálnej otázky v danom konaní. Nakoľko k rozhodnutiu vo veci Európskeho súdneho dvora C 42/2015 došlo rozsudkom z 9.11.2016, vo veci nebolo potrebné konanie prerušovať, nakoľko odpadol dôvod tohto procesného postupu a žalovaný na tomto návrhu už ďalej nezotrával a s poukazom na závery rozhodnutia v tejto prejednávanej veci naďalej zotrúval na svojom stanovisku, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú. Žalobca aj napriek oboznámeniu sa s predmetným rozsudkom, zotrúval na žalobe s tvrdením, že ak súd nevzhliadne vadu predmetného úveru z dôvodu, že došlo k porušeniu § 4 ods.2 písm. i/ citovaného zákona, žalobca považuje predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že neobsahoval správny údaj podľa § 4 ods.2 písm. j/ citovaného zákona, a to ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. K tomu uviedol, že zmluva obsahovala hodnotu RPMN vo výške 20,74 %, avšak správnou hodnotou je výška 21,83 %, k čomu žalobca predložil výpočet RPMN zrealizovaný interaktívnou kalkulačkou na výpočet RPMN. Nedostatok takto uvedenej výšky RPMN má podľa žalobcu za následok fikciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti daného úveru. Žalovaný sa so žalobcom realizovaným výpočtom RPMN nestotožňoval s argumentáciou, že žalobca nesprávne započítal do vzorca na výpočet RPMN aj poistné vo výške 3,29 eur. K tomu uviedol, že v zmysle časti 2 predmetnej Zmluvy o úvere žalobca mohol a nemusel tento prvok

využiť, a preto ho do výpočtu RPMN nezahrnul. Výpočet, aký zrealizoval žalobca, žalovaný považuje za taký, ktorý je v rozpore s § 2 písm. c/ bod 5 zák. č. 258/2001 Z. z. V závere teda žalovaný konštatoval, že údaj o výške RPMN v úverovej zmluve je správny. Súd citoval znenie § 4 ods.2 písm. i/ zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch platného a účinného k 2.11. 2009 a pri skúmaní náležitostí úverovej zmluvy podľa § 4 ods.2 písm. i/ zák. č. 258/2001 Z. z. v čase už po prerušení konania, poukazuje na závery Súdneho dvora EÚ vyslovené v rozsudku z 9.11.2016 vo veci Home Credit Slovakia, a. s. c/a Klára Biróová sp. zn. C-42/15, ktorý konštatoval, že článok 10 ods. 2 písm. h/ smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa s odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Rovnako články citovanej smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s čl. 22 ods.1 smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. Citoval znenie § 497 Obch. zák., § 39 Občianskeho zákonníka, § 4 ods.1, § 4 ods.2 písm. e/, g/, h/, j/ k/ l/, m/ zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch platného a účinného k 2.11.2009, teda ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere, § 52 ods.1,2, § 53 ods.1, § 54 ods.1,2 Občianskeho zákonníka platného a účinného k 2.11.2009 a uzavrel, že vykonaným dokazovaním mal preukázať, že medzi stranami sporu bola 2.11.2009 uzatvorená úverová zmluva, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, podľa všeobecných ustanovení § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, ako aj osobitných ustanovení zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy. Z obsahu zmluvy je totiž zrejmé, že sa jedná o formulárovú (typovú) zmluvu pripravenú vopred žalovaným, ktorej obsah nemal žalobca možnosť reálne ovplyvniť alebo pozmeniť. Zmluvu uzatvoril žalobca ako nepodnikateľ. Zmluva, ako aj všeobecné podmienky pre úver (preambula a čl. 1 až 11 VOP) sú písané malým nahusteným písmom a ide o pomerne dlhý text obsahujúci množstvo odbornej právnej terminológie. Na základe tejto zmluvy bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 4 600,- eur, ktorý sa zaviazal zaplatiť v 70 mesačných splátkach po 113,29 eur mesačne. Po preskúmaní zmluvy o úvere uzatvorenej medzi stranami sporu v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 4 ods.2 a nasl. zák. č. 129/2010 Z.z. dospel k záveru, že predmetná zmluva nemá všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V predloženej úverovej zmluve je uvedená ročná percentuálna miera nákladov banky vo výške 20,74 %. Takýto údaj súd po prepočte za použitia interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN považuje za nesprávny, uvedený v neprospech spotrebiteľa. Súd má zato, že RPMN má byť bankou uvedená presne a určito, nakoľko táto predstavuje celkové náklady spojené s úverom, a teda do jej výpočtu sa zahŕňa nielen výška úrokovej sadzby, ale aj výška ostatných poplatkov spojených s úverom a pre spotrebiteľa ide o najdôležitejší údaj, keďže mu umožňuje najjednoduchšie porovnanie ceny jednotlivých spotrebiteľských úverov. Vzhľadom „k tomu“ ročnú percentuálnu mieru nákladov tak, ako je uvedená v zmluve uzavretej medzi účastníkmi nie je možné rešpektovať. Zistil, že nesprávny výpočet RPMN žalovaným spočíval v tom, že do konečného výpočtu nezapočítal všetky náklady spotrebiteľa, teda od mesačnej splátky odpočítal splátky poisťného. Takýto výpočet RPMN nie je v súlade ani so smernicou 2008/48/ES z 23. 4.2008, v ktorej sa vyslovene uvádza, že celkové náklady spotrebiteľa zahŕňajú náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o úvere, a teda aj poisťné. Pokiaľ žalovaný sa bráni tým, že predmetná splátka poisťného vyplýva z dojednania v úverových zmluvných podmienkach, tieto neboli stranami sporu osobitne podpísané. Bez podpísania úverové zmluvné podmienky sa nestávajú súčasťou zmluvy, a preto nároky v nich zakotvené nie je možné žalovanému (veriteľovi) priznať. V závere má zato, že RPMN nebola presne určená a uvedená v úverovej zmluve žalovaným. Bola uvedená nižšia RPMN, čo je jednoznačne v neprospech spotrebiteľa. Vyššie uvedené zistenia teda znamenajú, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov a pokiaľ žalobca zasielal žalovanému úhrady nad sumu 4 600,- eur, tak plnil žalovanému bez právneho dôvodu. Žalovaný je teda povinný vydať žalobcovi v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka takto prijaté bezdôvodné obohatenie vo výške 1 481,48 eur (rozdiel medzi sumou 6 081,48, ktorá bola čiastočne splatená žalobcom a čiastočne vykonávaná zrážkami zo mzdy a medzi výškou poskytnutého úveru 4 600,- eur). Ďalej citoval znenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a má zato, že žalovaný sa dostal do omeškania po doručení žaloby žalovanému, t. j. 8.9.2016, preto od nasledujúceho dňa, t. j. 9.9.2016 priznal žalobcovi aj ním požadovaný zákonný úrok z omeškania od žalovanej sumy a v prevyšujúcej časti žalobu vo vzťahu k požadovanému úroku z omeškania zamietol. Rozhodol tak potom, čo žalobca vypovedal, že o skutočnosti, že žalovaný sa na jeho úkor obohatil, sa dozvedel po právnom poučení zo strany právneho zástupcu, ktorý mu následne na to spísal predmetnú žalobu, ktorá bola na súde podaná 27.7.2016. Citoval znenie § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. a konštatoval, že základná sadzba Európskej centrálnej banky k prvému dňu omeškania, t. j. 9.9.2016 predstavovala 0,00 % a po

pripočítaní 5 percentuálnych bodov predstavuje výška úrokov z omeškania k tomuto dňu 5 % ročne. Súd priznal žalobcovi sumu 1 481,48 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol citujúc znenie § 255 ods.1,2, § 262 ods.1,2 CSP tak, že žalobca mal v konaní takmer plný úspech, preto súd mu priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, o ktorých výške rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

3. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalovaný proti výrokom I., III. a IV., ktoré odôvodnil 365 ods.1 písm. f), h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako CSP). Poukázal na skutočnosť, že opakovane v priebehu konania tvrdil, že žalobca používa za účelom preukázania svojich tvrdení nesprávne predpoklady na výpočet RPMN, ktoré nie sú v súlade s ustanoveniami zák. o spotrebiteľských úveroch platnými v čase uzatvorenia úverovej zmluvy. Tvrdil, že do výpočtu RPMN sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, bez započítania nákladov spojených s poistením schopnosti splácať úver. Podľa § 2 o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoSÚ“) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru. Písm. d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru. Podľa čl. 4.1 Obchodných podmienok Zmluvy o úvere (Obchodné podmienky pre úver - dostupná pôžička-šikovná rezerva), ktoré sú súčasťou Zmluvy o úvere a nachádzajú sa priamo na druhej strane Zmluvy o úvere je uvedené: „Celkové náklady Klienta spojené s poskytnutým úverom v zmysle § 2 písm. c) ZoSÚ zahŕňajú všetky náklady vrátane úrokov a poplatkov spojených s poskytnutím úver okrem zmluvných pokút, sankčných poplatkov, poplatkov za prevod peňažných prostriedkov, nákladov spojených s poistením a poplatkov za vedenie účtu, kam bol úver poskytnutý.... Výpočet nákladov, ktoré v zmysle § 2 písm. c) ZoSÚ neboli zahrnuté do výpočtu RPMN Je obsiahnutý vo Formulári, ktorý bol Klientovi poskytnutý pred uzatvorením ZoÚ. Ďalej poukázal aj na „Formulár o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere dostupná pôžička“, podľa ktorého v písmene „E“ sú uvedené náklady nezahrnuté do výpočtu RPMN. Podľa písmena „E“ sa do výpočtu RPMN nezahŕňa poistenie schopnosti splácať splátky (dostupnej pôžičky). Tvrdí, že žalobca v zmysle čl. 2 Zmluvy o úvere požiadal o základný súbor poistenia. Žalobca vlastnoručne zaznačil križikom v čl. 2 Zmluvy o úvere základný súbor poistenia pre prípad pracovnej neschopnosti, trvalej invalidity a smrti. Z odôvodnenia rozsudku nie je mu zrejme, akým spôsobom sa súd vysporiadal s jeho námietkami ohľadne toho, že uzatvorenie poistnej zmluvy nebolo podmienkou uzatvorenia Zmluvy o úvere a preto Poštová banka. a.s. rešpektujúc § 2 písm. c) bod 5 ZoSÚ a do predpokladov na výpočet RPMN tento údaj nezahrnul, a nakoľko by tým porušila § 2 písm. c; bod 5 ZoSÚ účinné v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere. Žalobca napriek skutočnosti, že bol zastúpený advokátom tieto skutočnosti nepoprel a súd v tejto časti žalobcom tvrdených skutočností nevykonal žiadne dokazovanie a jemu nie je zrejme, akým spôsobom sa s týmito skutkovými tvrdeniami podporeným listinnými dôkazmi vysporiadal. Tvrdí, že záver súdu o nesprávnosti výpočtu RPMN na zmluve o úvere, preto nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. III. Podľa čl. I Poistnej zmluvy uzatvorenej medzi toho času, Poistovňou Poštovej banky. a.s.. sídlom Prievozská 2/B. 824 64 Bratislava;), IČO: 31 405 410 (ďalej aj ako „Poistovňa“ alebo „Poistovateľ“) a „žalovaným“ s účinnosťou podľa čl. 16 ods.4 Poistnej zmluvy, sa Poistovateľ zaviazal poskytnúť Poisteným podľa Poistnej zmluvy dohodnuté poistné krytie, za poskytnutie ktorého sa „žalovaný“ zaväzuje platiť Poistovateľovi dohodnuté poistné. Poukázal na listinu „Sadzby poistného“, podľa ktorej pre úver vo výške 4 600,- eur dostupná pôžička zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX z 2.11.2009 bolo mesačné poistné „základný súbor poistenia“ vo výške 3,29 eur. Nestotožňuje sa s argumentáciou prvostupňového súdu, ohľadom právneho posúdenia Zmluvy o úvere a určenia, že úver zo Zmluvy o úvere je bezúročný a bez poplatkov a zároveň sa nestotožňuje s tým, že sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu v takom rozsahu ako uvádza rozsudok. Tvrdí, že poistenie schopnosti splácať úver bolo uzatvorené na základe Poistnej zmluvy č. W., ktorú uzavrel žalovaný s Poistovňou Poštovej banky. a.s.. Žalobca síce platil poistné spolu so splátkou úveru, avšak súbor základného poistného vo výške 3,29 eur bol hradený Poistovni Poštovej banky. a.s.. Poštová banka. a.s. vykonávala sprostredkovanie poistenia a vo vzťahu k uhrádzanému poisteniu mala výlučné postavenie platobného miesta a teda sa ani nemohla bezdôvodne obohatiť na úkor žalobcu v časti zaplateného poistného. Zo štandardného formulára s informáciami o produkte jasne vyplývalo, že uzatvorenie poistnej zmluvy nie je podmienkou

poskytnutia úveru. Žalobca sa mohol slobodne rozhodnúť zaškrtnutím políčka o aký druh poistenia má záujem a v prípade ak by o poistenie záujem nemal nemusel na zmluvy vyplňať časť týkajúcu sa poistného. Súd tendenčne uvádza závery ohľadne okolností uzatvorenia Zmluvy o úvere bez vypočítania žalobcu a osôb, ktoré so žalobcom uzatvárali v jeho mene. Tieto skutočnosti nemajú oporu v žiadnom z vykonaných dôkazov. Poukázal na čl. 7.1 Obchodných podmienok účinných v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere (ďalej len ako OP): „Dlžník sa zaväzuje splácať Pohl'adávkou banky, ktorá sa skladá z istiny a príslušenstva [najmä úroky, poplatky a iné náklady spojené s úverom uvedené v Sadzobníku poplatkov, ako aj prípadné úroky z omeškania a zmluvné pokuty] pravidelnými anuitnými mesačnými splátkami v periodicite a vo výške dohodnutej v ZoÚ.“ Podľa čl. 10.3 OP: „Osobitné ustanovenia o poistení“: „S uzavretím Poistenia je spojená povinnosť platiť náklady spojené s Poistením, ktorých výška je uvedená v Sadzobníku poplatkov a v Poistnej zmluve PU. Ak si Dlžník vybral Poistenie, súhlasí s tým, že akékoľvek náklady spojené s Poistením sú súčasťou splátky úveru.“ IV. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, považuje za celkom zjavne nesprávny poukaz na smernicu 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS jednak z dôvodu, že smernica č. 2008/48/ES bola transponovaná do právneho poriadku SR až zák. č. 129/2010, ktorý nebol účinný v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere a aj z dôvodu, že táto smernica jasne stanovuje, že za predpokladu, že zmluva o poistení úveru ak nieje podmienkou uzatvorenia Zmluvy o úvere, tak sa náklady na poistné nezahŕňajú do celkových nákladov. Podľa článku 3. písm. g) smernice 2008/48/ES z 23.4.2008: „celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom“ sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; zahrnuté sú aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí služieb, aby získal úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Ďalej poukázal na skutočnosť, že súd v odôvodnení rozsudku nesprávne opiera svoje závery o zák. č. 129/2010 Z.z., ktorý nebol účinný v čase uzatvorenia zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej 2.11.2009. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby Krajský súd v Košiciach Rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves spis. zn. 7Csp/22/2016 z 26.10.2017 vo v napadnutých výrokoch I., III.. a IV. vrátane trov konania zrušil a návrh žalobcu zamietol alebo vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a žalovanému priznal náhradu trov konania.

4.K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že podľa smernice EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, kapitola I, čl. 3, písm. g/ „celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom“ sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; zahrnuté sú aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí služieb, aby získal úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok;“ Podľa smernice EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, kapitola 1, čl. 3, písm. i/, „ročná percentuálna miera nákladov“ sú celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom, vyjadrené ako percento ročne z celkovej výšky úveru, prípadne vrátane nákladov v súlade s článkom 19 ods.2;“ Výklad žalovaného nie je súladný ani zo znením § 2 písm. c/ bod. 5. zákona o spotrebiteľských úveroch (účinným k 2.11.2009), nakoľko zo znenia je jasné, že výnimka sa neuplatňuje pokiaľ je poistenie, ktoré bolo podmienkou poistenia na zabezpečenie platieb veriteľovi. Žalobca mal na výber (v zmysle znenia formulárovej zmluvy) len z dvoch typov balíka poistenia. Z koncepcie formulára je zjavné, že ohľadom poistenia bola daná možnosť len výberu balíčka poistenia. Dôvodom pre vydanie bezdôvodného obohatenia i naďalej ostáva i absencia údajov podľa § 4 ods.2 písm. i/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a teda žalovaný mal uviesť výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Uvedený nedostatok znamená podľa § 4 ods.3 cit. zákona, fikciu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Podané odvolanie je neopodstatnené a navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako správny a zaviazat žalovaného k náhrade trov odvolacieho konania.

5.Rozsudok, vo výroku II., ktorým bola žaloba zamietnutá, nebol odvolaním napadnutý a tento nadobudol právoplatnosť (§367ods.1,3 CSP), preto nebol v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmaný. 6.Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - Na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods.1,2 CSP a rozsudok potvrdil podľa § 387 ods.1 CSP, lebo je vo výroku vecne správny, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

7. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191-§ 194 CSP.

8. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplynula, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 - § 194 CSP. Uplatnený odvolací dôvod nie je daný.

9. Žalovaný uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

10. Súd sa síce dopustil omylu a nepoužil čiastočne správny právny predpis, ktorý bol platný v uzatvorení zmluvy, ale tento omyl nemá vplyv na správnosť rozhodnutia, keďže v prejednávanej spore použitie neskôr platnej právnej normy, nemení nič na konečnom výroku súdu.

11. Omyl súdu spočíva v tom, že citácii použitých právnych, podľa ktorých spor posúdil, je uvedený správny právny predpis zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, avšak v bodoch 29,30 odôvodnenia, je použitý zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý v čase vzniku právneho vzťahu medzi stranami sporu, nebol platný a účinný. Aj napriek uvedenému, súd správne vyhodnotil, že predmetná zmluva nemá všetky náležitosti zmluvy o úvere, z dôvodu nesprávne uvedenej RPMN, čo odôvodnil tým, že nesprávny výpočet spočíva v nezapočítaní splátky poisťného.

12. Podľa § 4 ods.2 písm. j) zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch platného a účinného k 2.11. 2009, teda ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

13. Podľa § 4 ods.3 zák. č. 258/2001 Z. z. pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

14. Okrem skutočností, ktoré uviedol prvoinštančný súd, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje, dopĺňa, že zo zmluvy je evidentné, že povinnosť poistiť úver vyplynula priamo z bodu 2, keď žalobca mohol sa rozhodnúť, či má záujem o základný súbor alebo komplexný súbor. Možnosť nepoistiť schopnosť splácať úver, zo zmluvy nevyplynula, teda žalobca nemal možnosť si vybrať úver nepoistiť ako aj tá skutočnosť, že poistné bolo zahrnuté priamo v mesačnej splátke.

15. Odvolací súd rovnako poukazuje na Smernice Európskeho parlamentu a rady č. 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, kapitola I čl. 3 písm. g/, podľa ktorého celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; zahrnuté sú aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí služieb, aby získal úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok; preto možno uzavrieť, že v predmetnej úverovej zmluve nebolo správne uvedené RPMN, pričom ide o obligatórnu náležitosť. Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov má zohľadňovať všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Zákonodarcu v záujme poskytnutia ochrany slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom právnom vzťahu teda spotrebiteľovi stanovil prísne obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sprísnil aj tým, že pri údají o RPMN sa podľa vyššie citovanej právnej úpravy musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet. V zmluve o úvere je RPMN uvedená nesprávne, keďže do jej výšky nie je zahrnutý náklad - poistenie úveru, ktoré zo zmluvy priamo vyplynulo.

16. K odvolacím námietkam žalobcu a na zdôraznenie správnosti odvolací súd uvádza nasledovné:

17. Zhodne so súdom prvej inštancie je toho právneho názoru, že žalovaný sa v neprospech a na škodu žalobcu spotrebiteľa odchýlil od zákona o spotrebiteľských úveroch v otázke stanovenia výšky RPMN, čím uviedol spotrebiteľa do omylu. V zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa pritom postačuje len možnosť, aby bol spotrebiteľ uvedený do omylu. RPMN, podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, percentuálnou mierou nákladov je sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru. Neuvedením správneho vstupného údaju je výška RPMN vypočítaná neprávne.

18. Je evidentné, že RPMN je vypočítaná a v zmluve uvedená nesprávne (20,74%), lebo správne mala byť 22,60%, čo spôsobuje bez ďalšieho, že zmluva je bezúročná a bezpoplatková.

19. S poukazom na uvedené sa odvolací súd nezaoberal ostatnými odvolacími námietkami žalovanej, keďže na potvrdenie správnosti rozhodnutia postačovalo, že v zmluve nebol správne určený údaj RPMN, čo vyvolalo jej bezúročnosť a bezpoplatkovosť.

20. Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

21. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

22. Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

23. Žalobca bol v odvolacom konaní plne úspešný, preto mu bola priznaná náhrada jeho trov v rozsahu 100%.

24. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.